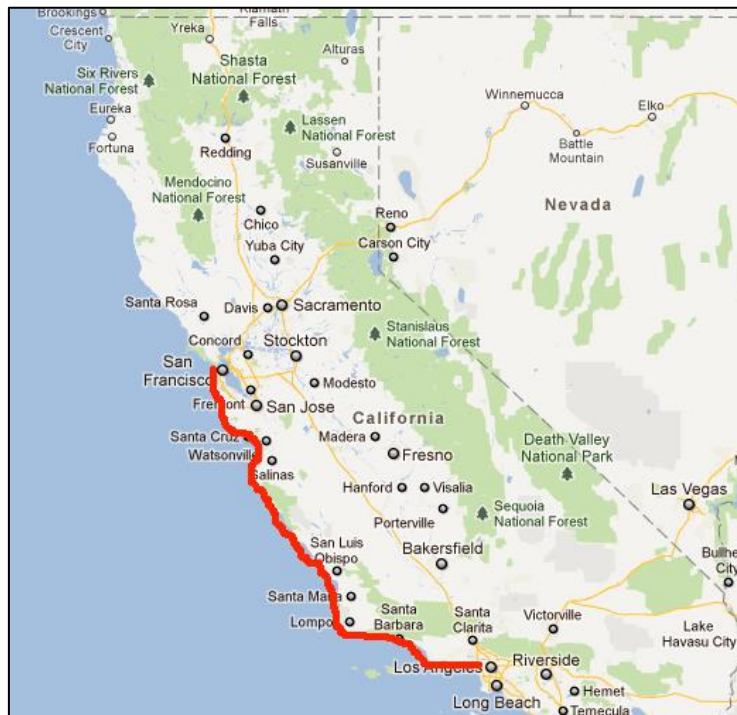

Proč jsou odhady při vývoji SW pravidelně 2-3krát podhodnoceny

S kamarádem jsme se domluvili, že se vydáme na túru po pobřeží ze San Francisca do Los Angeles.

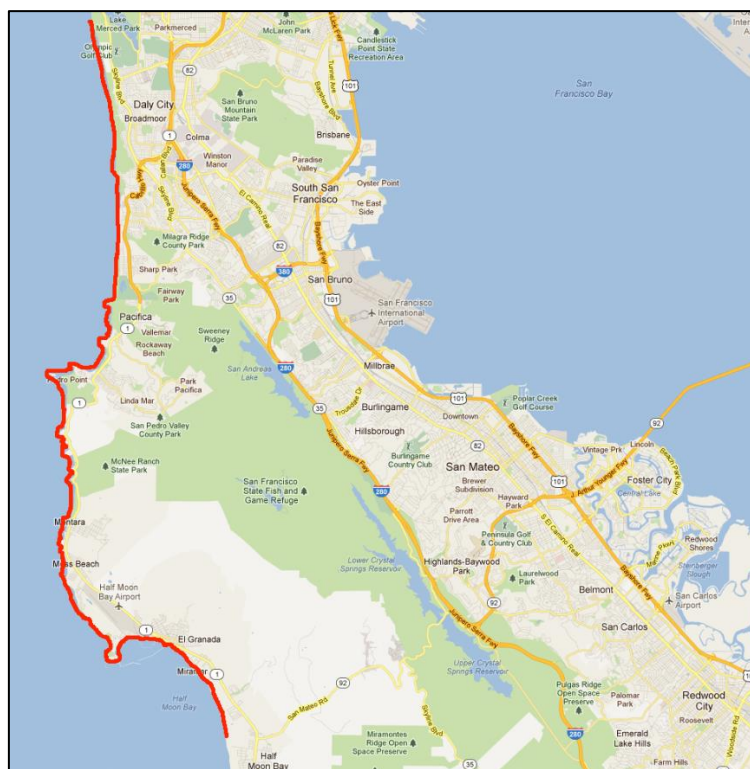
Cílem je navštívit známé na Newport Beach. Vytáhl jsem mapu a zakreslil jsem naši trasu po pobřeží:

Celková mapa trasy

Trasa je dlouhá asi **650 kilometrů**. Pokud půjdeme rychlostí **6,5 kilometru za hodinu** a **každý den zvládneme jít 10 hodin**, tak tam budeme za **deset dní**. Zavolali jsme našim známým a domluvili se, že **příští neděli na večeri** tam budeme. V neděli v 18 hodin totiž vítězně dorazíme. Moc se už na nás těší!

Druhý den jsme se vzbudili brzo ráno plní nadšení z blížícího se dobrodružství. Nahodili jsme batohy, vytáhli mapu a jali se plánovat první den. Díváme se na mapu...hmm:

Přibližná mapa na první den

Pobřeží má snad milión malých zákрутů. Prvních 65 kilometrů nás sotva dostane kousek za Half Moon Bay. Tenhle výlet nebude o 650 kilometrech, jak jsme si původně mysleli, ale nejméně o **osmi stech kilometrech**. Obratem voláme našim známým, že večeri musíme odložit na **úterý**. Musíme být realisti. Jsou smutní, ale pořád se na nás těší. A na druhou stranu, za **12 dní** ze San Francisca do Los Angeles. To vůbec není špatný výkon.

S touhle nepříjemností za námi konečně vyrážíme na cestu. O dvě hodiny později jsme sotva prošli kolem ZOO. Co naděláme. Koukáme dolů po stezce a co nevidíme:

Sakra. Písek, voda, schody, říčky a zatracení podráždění lachtani! Jdeme sotva 3 kilometry za hodinu, to je poloviční rychlost než jakou jsme plánovali. Takže buď můžeme jít 20 hodin denně namísto 10, abychom to dohnali, nebo musíme večeri posunout o týden. OK, udělejme kompromis: půjdeme **12 hodin denně** a zavoláme, že se s nimi **potkáme až o týden později**. Rozhodli jsme se jim tedy zavolat a **posunout večeri z úterý na další neděli**. Jsou kapánek podráždění, ale potvrzují, že tedy přespříští neděle.

Rozbili jsme tábor v Moss Beach po náročném 12hodinovém pochodu. Sakra, v tomhle větru ty stany stavíme celou věčnost. Do spacáku jsme se dostali až okolo půlnoci. Nevadí, zítra to pohrotíme a půjdeme rychleji.

Zaspali jsme a vzbudili se úplně rozlámaní v deset dopoledne. Bože! Není šance, že dnes půjdeme v kuse 12 hodin. Dobře, tak alespoň deset a zítra půjdeme čtrnáct. Popadli jsme naše věci a vyrazili.

Po několika hodinách úporného a pomalého pochodu jsem si všiml, že kamarád kulhá. Má puchýře. S tím musíme něco udělat...jsme totiž tým, co se raději s problémy vypořádá hned, než aby ho potom dohnaly a zpomalily. Poklusem běžím 45 minut do vnitrozemí do 5 kilometrů vzdáleného města Pescadero abych sehnal nějaké obvazy a s nimi vyrážím zpět. Jsem úplně grogy a slunce už zapadá. Dneska už na to kašleme. Zalézáme do spacáku s tím, že jsme urazili jen 9,5 kilometrů (původní plán byl 65 km denně). Ale na druhou stranu máme čerstvé zásoby. Jsme v pohodě. Zítra to doženeme.

Příští ráno vstáváme, obvazujeme si nohy a vyrážíme. Zajdeme kousek za roh a...sakra! Co to jako je?!

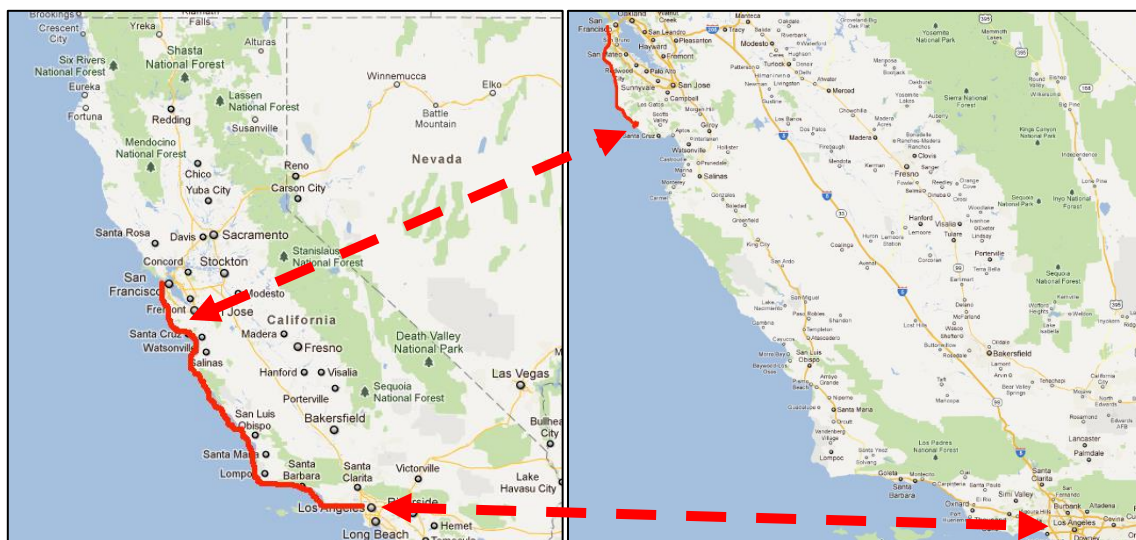

V té blbě mapě tohle není! Musíme jít 5 kilometrů do vnitrozemí okolo nějakých oplocených, federálních pozemku, dvakrát se ztratíme a na pobřeží jsme se dostali až kolem poledne. Skoro celý den jsme strávili tím abychom se přiblížili cíli jen o jeden a půl kilometru. OK, rozhodně našim známým nevoláme, že to zase posouváme. Pochodujeme až do půlnoci abychom dohnali naši ztrátu, kterou oproti plánu máme.

Po noci v mlze, kdy jsme se pořád budili, se ráno kamarád probral s horečkou a šílenou bolestí hlavy. Tak se ho ptám, jestli zvládne jít. "Co myslíš ty troubo! Už tři dny jdu bez přestávky v mrazu a mlze!"

OK, dnešek můžeme odpískat. Dáme si odpočinkový den. Zítra to nakopneme a zvládneme pak už zase jít 12 hodin denně, protože budeme odpočatí, a navíc už jsme přeci vytrénováni...už jen pár dní a budeme tam. To zvládneme.

Následující den ráno se budíme. Jsme grogy a koukáme do mapy:

Vlevo: celková trasa | Vpravo: aktuální stav

No tak to si ze mě děláš...dneska začínáme pátý z původních deseti dnů, a ještě jsme ani neopustili Bay Area! To je snad vtip! Dobře, pořádně přehodnoťme naše odhady, zavolejme známým, vyžerme si to, ale alespoň se na to už konečně podívejme realisticky.

Kamarád počítal, že jsme za 4 dny ušli 65 kilometrů. Celkově má naše trasa tak 965 kilometrů. Takže to znamená, že půjdeme **minimálně 60 dní možná 70** abychom měli rezervu.

"To musíš počítat úplně blbě! Ano, nikdy jsem tuhle cestu pěšky neabsolvoval, ale určitě VÍM, že netrvá 70 dní, aby člověk došel ze San Francisca do Los Angeles. Však se nám vysmějou, pokud jim

zavoláme, že dorazíme tak možná na Velikonoce. Pokud se dokážeš vyhecovat a jít 16 hodin denně, tak to můžeme dohnat! Bude to peklo, ale v tom už stejně jsme. Tak se s tím srovnej."

-„Já fakt nejsem ten, kdo jim řekl, že to lážo plážo zvládneme za deset dní. A ty mě teď chceš udřít, protože jsi udělal chybu!" oponuje mi.

Nastalo mezi námi napjaté ticho. Nikomu jsme raději nevolali. Zavolám jim až zítra, až dostane rozum a bude mít zájem se zase snažit.

Příští den ráno jsme zůstali ve stanu až do doby, než skončila bouřka. Sbalili jsme věci a vyrazili okolo desáté dopoledne snažící se konejšit bolavé svaly a nové puchýře. O včerejšku jsme se už nebavili, ale musel jsem kroutit hlavou nad tím, že ten pitomec zapomněl v předchozím táboře lahev s vodou a museli jsme se pro ni celých třicet minut vracet.

Přemýšlím nad tím, že nám došel toaletní papír, a že musíme nabrat zásoby až dorazíme k dalšímu městu. Najednou zajdeme za roh a vidíme, že jsme narazili na běsnící řeku, která nám brání v další cestě.

Mám takový pocit, že nutně potřebuju na hajzl...

Zdroj: <https://www.guora.com/Why-are-software-development-task-estimations-regularly-off-by-a-factor-of-2-3>

(autor: Michal Wolfe, překlad: Petr Freiberg)